

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
YENİ KIBRIS DERNEĞİ
NEW CYPRUS ASSOCIATION

Το παράπονο των Τουρκοκυπρίων

Οι γηγενείς Τουρκοκύπριοι αγαπούν την Κύπρο ως την πατρίδα τους. Είναι ο τόπος που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν αυτοί, τα παιδιά τους, οι παππούδες και προπάπποι. Μερικοί από αυτούς πιθανό να έχουν τις ρίζες τους σε εξισλαμισθείσες από παλαιά οικογένειες της Ελληνοκυπριακής κοινότητας ενώ οι πλείστοι κατοικούσαν πριν το 1963 σε μικτές με εμάς κοινότητες. Η Τουρκία δεν είναι γι αυτούς η «Μητέρα Πατρίδα». Έρευνα του Νεοκυπριακού Συνδέσμου διαπίστωσε ότι το 88% δηλώνουν «Κύπριοι»- (σε σύγκρισή με το 48% που δήλωσαν αντίστοιχα οι Ελληνοκύπριοι).

Σε αντιδιαστολή, τώρα, προς τα πιο πάνω και από προσωπικές συνεντεύξεις που είχαν μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής του Νεοκυπριακού με ηγέτες πολιτικών κομμάτων ανάμεσα στην Τ/Κ Κοινότητα έχει εκφραστεί η απογοήτευση που έχουν από την κατάσταση της «μη λύσης», κάτι που τους κάμνει ολοένα και περισσότερο να τείνουν να αποδέχονται μοιρολατρικά τον καθοριστικό ρόλο της Τουρκίας τόσο στην οικονομική όσο και στην πολιτική ζωή. Αναφορικά με τη γνώμη που έχουν για την Ελληνοκυπριακή πλευρά διαπιστώνουν ότι δεν έχουμε δώσει καμιά ουσιαστική ενθάρρυνση στην Τουρκοκυπριακή Κοινότητα ώστε να δοκιμάσει να αποστασιοποιηθεί από την Τουρκία. Δικές τους εκδηλώσεις διαμαρτυρίας αντιμετωπίζονται από τη δική μας πλευρά «δημοσιογραφικά». Δίνονται υποσχέσεις που ωστόσο δεν υλοποιούνται. Η Τουρκοκυπριακή πλευρά (κάποια κόμματα) έχουν κάμει εισηγήσεις για μέτρα που να προάγουν την κατανόηση μεταξύ των δυο κοινοτήτων, όπως π.χ. την έκδοση κοινής εφημερίδας για την Ε/Κ και την Τ/Κ κοινότητα, χωρίς όμως οποιαδήποτε συγκεκριμένη δική μας ανταπόκριση. Και, έτσι, ενώ οι Τουρκοκύπριοι συμπιέζονται ανάμεσα στην Τουρκία και την Ελληνοκυπριακή πλευρά, η Κυπριακή Κυβέρνηση στην πράξη δεν έχει προδιαγράψει καμιά συγκεκριμένη πολιτική για το πώς θα μειώσει την εξάρτηση των Τουρκοκυπρίων από την Τουρκία και να τους κάμει να «ξαναθυμηθούν» το ενιαίο της Κυπριακής Δημοκρατίας και τα οφέλη που μπορούν να προκύψουν από αυτή. Χρειάζεται να εφαρμοσθούν πρακτικά και αποτελεσματικά μέτρα και να υιοθετούνται πολιτικές που να ενθαρρύνουν την Τ/Κ Κοινότητα να θέλει να διαμορφώνει δικές της θέσεις για τη λύση του Κυπριακού σε αντιδιαστολή με εκείνες της Άγκυρας. Ακόμη και για τους υδρογονάνθρακες, η δική μας πλευρά δεν έχει ακόμη εξαγγείλει καθαρή πολιτική που να δίνει προτεραιότητα για ένα αγωγό που να προμηθεύει αέριο στους ηλεκτροπαραγωγούς σταθμούς ολόκληρης της Κύπρου. Ούτε έχουμε διαμορφώσει ειδική νομοθεσία για ένα Ταμείο Υδρογονανθράκων που να κατανέμει τα καθαρά έσοδα, αναλογικά, και στις δυο Κοινότητες, και που θα μπορούσε να εξουδετερώσει την πονηρή πρόταση της Τουρκίας για τη συνδιαχείρισή τους από τις δυο κοινότητες.

Είναι, επομένως, απογοητευτικό ενώ αναζητούμε λύση του Κυπριακού με αποχώρηση της Τουρκίας από την Κύπρο, μια λύση που να ελπίζουμε να την εγκρίνουν σε δημοψήφισμα, όχι μόνο οι Ε/Κ αλλά και οι Τ/Κ, να μην έχομε ούτε ως πολιτικά κόμματα αλλά ούτε και ως Κυβέρνηση διαμορφώσει μια συγκεκριμένη στρατηγική για το πώς θα κερδίσουμε τη στήριξη της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας να θέλει να επιδιώκει και αυτή την εξεύρεση λύσης, μιας λύσης που να ενώνει τον χώρο και τον λαό.

Δεν είναι κρίμα να θέλουν οι Τ/Κ να απαλλαγούν από τον μέχρι ασφυξίας εναγκαλισμό της Τουρκίας και εμείς να αδιαφορούμε; Τους αφήνουμε να βγάλουν μόνοι τους «τα κάστανα από τη φωτιά»! Δεν είναι μεγάλο στρατηγικό λάθος να βλέπουμε τους Τουρκοκύπριους μάλλον σαν «εχθρούς» και όχι σαν συμπατριώτες και σαν δυνητικούς συμμάχους ενάντια στην κατοχική Τουρκία;

Γιώργος Δ. Χριστοδουλίδης,

Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του Νεοκυπριακού Συνδέσμου

Δημοσιεύτηκε:

Εφημερίδα «Φιλελεύθερος»

02/04/2015